

Forhindring og avstraffelse av forbrytelsen folkemord

A.

Generalforsamlingen

godkjenner vedlagte konvensjon om forhindring og avstraffelse av forbrytelsen folkemord og foreslår den til undertegning og ratifikasjon eller tiltredelse i samsvar med dens artikkel XI.

VEDLEGG

Konvensjon om forhindring og avstraffelse av forbrytelsen folkemord.

De kontraherende parter

som har overveiet den erklæring som de Forente Nasjoners generalforsamling vedtok i sin resolusjon 96 (I) datert 11. desember 1946 om at folkemord er en forbrytelse etter folkeretten, som er imot de Forente Nasjoners ånd og formål og fordømt av den siviliserte verden;

som erkjenner at folkemord til alle tider i historien har medført store tap for menneskeheten; og

som er overbevisst om at internasjonalt samarbeid er nødvendig for å befri menneskeheten fra en så fryktelig svøpe;

er herved blitt enige om følgende:

Artikkel I.

De kontraherende parter bekrefter at folkemord, hva enten begått i fredstid eller i krigstid, er en forbrytelse etter folkeretten som de påtar seg å forhindre og straffe.

* Undertegnet av Norge i Paris 11. desember 1948 i henhold til fullmakt gitt ved kgl. Resolusjon av 3. desember s. å. Ratifisert av Norge ved kgl. Resolusjon av 30. juni 1949 etter at Stortinget ved vedtak av 24. juni s. å. hadde gitt sitt samtykke til ratifikasjon. Ratifikasjonsdokumentet ble deponert ved de Forente Nasjoners Sekretariat 22. juli 1949.

Artikkel II.

I nærværende konvensjon betyr folkemord en hvilken som helst av de følgende handlinger som er begått i den hensikt å ødelegge helt, eller delvis, en nasjonal, etnisk, rasemessig eller religiøs gruppe som sådan:

- a) å drepe medlemmer av gruppen;
- b) å forårsake alvorlig legemlig eller sjelelig skade på medlemmer av gruppen;
- c) bevisst å la gruppen utsettes for levevilkår som tar sikte på å bevirke dens fysiske ødeleggelse helt eller delvis;
- d) å påtvinge tiltak som tar sikte på å forhindre fødsler innen gruppen;
- e) med makt å overføre barn fra gruppen til en annen gruppe.

Artikkel III.

Følgende handlinger skal være straffbare:

- a) folkemord;
- b) sammensvergelse om å begå folkemord;
- c) direkte og offentlig oppfordring til å begå folkemord;
- d) forsøk på å begå folkemord;
- e) medvirkning til folkemord

Artikkel IV.

Personer som begår folkemord eller noen av de andre handlinger som er oppregnet i artikkel III skal straffes hva enten de er konstitusjonelt ansvarlige statsoverhoder, offentlige tjenestemenn eller privatpersoner.

Artikkel V.

De kontraherende parter påtar seg å vedta i samsvar med sine respektive konstitusjoner, den nødvendige lovgivning for å sette i verk bestemmelsene i nærværende konvensjon og særlig å fastsette effektive straffer for personer skyldige i folkemord eller noen av de andre handlinger som er oppregnet i artikkel III.

Artikkel VI.

Personer anklaget for folkemord eller noen av de andre handlinger som er oppregnet i artikkel III skal dømmes av de kompetente domstoler i den stat på hvis territorium handlingen ble begått, eller av en slik internasjonal straffedomstol som måtte ha jurisdiksjon når det gjelder de kontraherende parter som måtte ha godtatt denne domstols jurisdiksjon.

Artikkel VII.

Folkemord og de andre handlinger som er oppregnet i artikkel III, skal ikke anses som politiske forbrytelser når det gjelder spørsmål om utlevering.

De kontraherende parter forplikter seg til i slike tilfelle å foreta utlevering i samsvar med sine gjeldende lover og traktater.

Artikkel VIII.

Enhver av de kontraherende parter kan henstille til de Forente Nasjoners kompetente organer å treffe slike tiltak etter de Forente Nasjoners Pakt som de finner passende for å forhindre folkemord eller noen av de andre handlinger som er oppregnet i artikkel III.

Artikkel IX.

Twist mellom de kontraherende parter om fortolkningen, anvendelsen eller gjennomføringen av nærværende konvensjon innbefattet spørsmål vedrørende en stats ansvar for folkemord eller noen av de andre handlinger som er oppregnet i artikkel III, skal forelegges den Mellomfolkelige Domstol etter anmodning av en av partene i tvisten.

Artikkel X.

Nærværende konvensjon, hvis kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekster er like autentiske, skal bære datoen 9. desember 1948.

Artikkel XI.

Nærværende konvensjon skal stå åpen inntil 31. desember 1949 for undertegning på vegne av et medlem av de Forente Nasjoner eller av en ikke-medlemsstat som av generalforsamlingen har mottatt en oppfordring til å undertegne.

Nærværende konvensjon skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene skal deponeres hos de Forente Nasjoners generalsekretær.

Etter 1. januar 1950 kan nærværende konvensjon tiltres på vegne av et hvilket som helst medlem av de Forente Nasjoner og en hvilken som helst ikke-medlemsstat som har fått en oppfordring som foran nevnt.

Tiltredelsesdokumenter skal deponeres hos de Forente Nasjoners generalsekretær.

Artikkel XII.

Enhver av de kontraherende parter kan når som helst ved notifikasjon stilet til de Forente Nasjoners generalsekretær utvide området for anvendelsen av nærværende konvensjon til alle eller noen av de territorier hvis utenrikske forbindelser vedkommende kontraherende part er ansvarlig for.

Artikkel XIII.

På den dag da de første 20 ratifikasjonsdokumenter er blitt deponert skal generalsekretæren sette opp en protokoll herom og sende en kopi av den til ethvert medlem av de Forente Nasjoner og til enhver av de ikke-medlemsstater som omhandles i artikkel XI.

Nærværende konvensjon skal tre i kraft på den nittiende dag etter dagen for deponeringen av det tjuende ratifikasjons- eller tiltredelsesdokumentet.

Enhver ratifikasjon eller tiltredelse som er foretatt etter den sistnevnte dag, skal tre i kraft på den nittiende dag etter deponeringen av ratifikasjons- eller tiltredelsesdokumentet.

Artikkel XIV.

Nærværende konvensjon forblir i kraft i et tidsrom av 10 år å regne fra dens ikrafttreden. Den skal deretter forbli i kraft for etterfølgende perioder på 5 år for de kontraherende parter som ikke har oppsagt den minst 6 måneder før utløpet av den løpende periode.

En slik oppsigelse skal skje ved skriftlig notifikasjon stilet til de Forente Nasjoners generalsekretær.

Artikkel XV.

Hvis, som følge av oppsigelse, antallet av parter i nærværende konvensjon skulle bli mindre enn 16, skal konvensjonen opphøre å være i kraft fra den dag på hvilken den siste av disse oppsigelser blir effektiv.

Artikkel XVI.

En anmodning om revisjon av nærværende konvensjon kan når som helst framsettes av en hvilken som helst av de kontraherende parter ved skriftlig notifikasjon stilet til generalsekretæren.

Generalsekretæren skal avgjøre hvilke skritt, hvis noen, som skal tas på grunnlag av en slik anmodning.

Artikkel XVII.

De Forente Nasjoners generalsekretær skal notifisere alle medlemmer av de Forente Nasjoner og de ikke-medlemsstater som omhandles i artikkel XI om følgende:

- a) undertegninger, ratifikasjoner og tiltredelser som er mottatt i henhold til artikkel XI;
- b) notifikasjoner mottatt i henhold til artikkel XII;
- c) dagen for nærværende konvensjons ikrafttreden i henhold til artikkel XIII;
- d) oppsigelser mottatt i henhold til artikkel XIV;
- e) opphør av konvensjonen i henhold til artikkel XV;
- f) notifikasjoner mottatt i henhold til artikkel XVI.

Artikkel XVIII.

Originalen til nærværende konvensjon skal deponeres i de Forente Nasjoners arkiver.

En bekreftet kopi av konvensjonen skal sendes til alle medlemmer av de Forente Nasjoner og til de ikke-medlemsstater som omhandles i artikkel XI.

Artikkel XIX.

Nærværende konvensjon skal registreres av de Forente Nasjoners generalsekretær på dagen for dens ikrafttreden.

HL senteret
Senter for studier av Holocaust og
livssynsminoriteter

B

Generalforsamlingen

som finner at debatten om konvensjonen om forhindring og avstraffelse av forbrytelsen folkemord har reist spørsmålet om ønskeligheten og muligheten av å få personer som er anklaget for folkemord dømt av en kompetent internasjonal domstol;

som finner at under utviklingen av det internasjonale samfunn vil behovet for pådømmelse av visse forbrytelser etter folkeretten av et internasjonalt dømmende organ bli stadig større;

innbyr Folkerettskommisjonen til å studere ønskeligheten og muligheten av å opprette et internasjonalt dømmende organ for å dømme personer som er anklaget for folkemord eller andre forbrytelser for hvilke jurisdiksjon måtte bli gitt til dette organ ved internasjonale konvensjoner;

anmoder Folkerettskommisjonen om under utførelsen av dette arbeid å ha oppmerksomheten henvendt på muligheten av å opprette en kriminalavdeling i den Mellomfolkelige Domstol.

C

Generalforsamlingen

Anbefaler at de parter i konvensjonen om forhindring og avstraffelse av forbrytelsen folkemord som har ikke-selvstyrte områder under sin administrasjon, tar de skritt som er nødvendige og mulige for å gjøre det mulig å utstrekke konvensjonens bestemmelser til å omfatte disse områder så snart råd er.

Kilde:

Statsrådsekretariatet: *Overenskomster med fremmede stater*, nr 3 / 1950, 15. april 1950